

## חייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע

הרבה ישוב הדעת, ואיך זה מתיישב עם החיוב לבסומי בפוריא. וע"ד העבודה י"ל שמרומז בלשון המאמר חייב איניש לבסומי בפוריא, דלא אמרו לבסומי בין אלא בפוריא, שישתכר בהפורים עצמו בחי' שכורת ולא מין, כי אם מכל הנילוים הנשגבים של פורים שהם בבחי' אחת בשנה. וע"פ זה יש לבאר ענין עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, שהוא קשור לכל מצות היום

חייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי (מגילה ז:). הנה חיוב זה הוא מן הדברים המופלאים בפורים, שהרי פורים יום גדול וקדוש הוא עד מאד, והרבה ענינים נשגבים כלולים בו. שהוא כיום כפורים, ויום קבלת התורה דהדר קבלוה ברצון, היינו במדרגה יותר גבוהה ממעמד הר סיני. וגם עת מחיית עמלק. ובו כל הפושט יד נותנים לו. ולכאורה דרוש לכל זה הרבה

של סורים, קריאת המגילה, משלוח מנות, ענין מחיית עמלק, וקב"ה"ת ברצון שקימו וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם. דהנה עניני הפורים מתחלקים לג' חלקים כנגד ג' חלקי השלימות בעבודת ה', כמש"כ המהר"ל דשלימות עבודת ה' כוללת שלם עם בוראו שלם עם חבריו ושלם עם עצמו. ובכולם יש בחי' ברוך מרדכי ובחי' ארור המן, אשר חייב איניש לבסומי בפוריא מקדושת היום עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי.

קריאת המגילה היא מכלל השלימות עם בוראו. דהנה יש זמנים שהקב"ה עוזר ליהודי שמחו ולבו פתוחים ומרגיש קרוב לאלוקיו, בבחי' ברוך מרדכי. וישנם זמנים חשוכים ביותר, שמרגיש כי נטרחק מאד מהשי"ת, שנמצא בהסתר בענינים גשמיים ובענינים רוחניים, ועד שנדמה לו שהושלך לגמרי ח"ו ממחיצתו של הקב"ה, וכל מציאותו בבחי' ארור המן. זהו המצב הקשה ביותר ליהודי. כי כל עוד מרגיש קרוב להשי"ת יש בכחו לשאת את הכל, ומסוגל לעבור כל הנסיונות הקשים שהקב"ה מנסה יהודי. אך מה רע ומר בעת שנדמה לו שהוא כמושלך מלפני ה', כהאובדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים. אכן בפורים חייב איניש לבסומי עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, שישאב מהפורים שמחה עצומה עד שירגיש בלבו שאין כל הבדל בין העתים שבהם הוא מרגיש את עצמו קרוב להשי"ת לבין העתים שמרגיש מרוחק ונדחה. דקיי"ל כר"מ שבין כך ובין כך נקראו בנים (קידושין לו.), ואפילו כשהם לא מעלי וחוטאים הריהם ג"כ בנים. וכמו שאמר אדמו"ר הק' מוהרשד"י הי"ד בפורים, בתחלת ימי השואה כאשר היו כבר תחת הקומוניסטים והיתה עת צרה וצוקה נוראה מאד, אמר אז בשם הרה"ק מרוזין זי"ע, בן המלך נשאר תמיד בן המלך בכל המצבים שנמצא, וגם כאשר רודפים ומכים אותו ומתעללים בו אין מציאותו משתנה ונשאר בן המלך. זו ההרגשה שצריך יהודי להרגיש בכל המצבים הקשים והחשכים, שבכל מצב שהוא הריהו בן המלך. ובפורים צריך להגיע לשלימות עם בוראו עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, שירגיש כי אין הפרש בין כל המצבים, שרק בהרגשה הם שונים

זה מזה, אבל בעצם הוא נשאר תמיד בן המלך. וזה ענין מצות מקרא מגילה, שהמגילה מורה ענין זה שאף בעת שהיו ישראל במצב השפל ביותר בגשמיות וברוחניות, והיו כבר כמושלכים לגמרי מלפני ה' שנחתמה הגזרה בטבעת מלכו של עולם, נתגלתה אהבת ה' אליהם בדרגה מופלאה כ"כ. ובה חייב איניש לבסומי בפוריא בחלק השלימות עם בוראו.

וכן בחלק של שלם עם חבריו יש בחי' ארור המן ובחי' ברוך מרדכי. יש חברים שמרגיש כי הם קרובים ללבו וכי הם הגונים וראויים בבחי' ברוך מרדכי. ויש שרואה את חבריו בבחי' ארור המן, אם מחמת שהוא בעצמו במצב ירוד ומשום כך נדמה לו על אחרים שאינם בסדר, או כאלו שבאמת אינם הגונים. ובפורים חייב אדם לבסומי עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, שזה ענין מצות משלוח מנות איש לרעהו, להרבות הרעות והידידות. וכפי העולה מדברי חז"ל ומש"כ הרמב"ם במצות ואהבת לרעך כמוך, חייב אדם לאהוב כל אחד ואחד מישראל כגופו, שזו מדרגה עליונה ביותר לאהוב כגופו כל אחד ואחד באיזה מצב שהוא. וכמו שפי' הרה"ק ר"מ מפרימישלן זי"ע בדרך צחות מאה"כ קדש לי כל בכור. הדרך המובחרת להתקדש היא, פטר כל ראשית כל, רחם בבני ישראל, תאהב כל אחד מישראל. באדם ובבהמה לי הוא, אם הוא אדם או בהמה זאת תניח לי, אבל אתה צריך לאהוב כל יהודי כגופו. וזו מצות משלוח מנות איש לרעהו. כי ראשית הפגם בימי מרדכי ואסתר היה כמו שאמר המן ישנו עם אחד מפוזר ומפורד. היינו שעם זה כחו רק בהיותו אחד, דכינוס צדיקים הנאה להם והנאה לעולם, שבשעה שישראל מאוחדים טמון בהם כח עילאי. אבל הוא מפוזר ומפורד, כאשר הוא מפוזר הוא נהיה מפורד, כשאדם בפיזור הדעת ומסובך בנפשו הריהו נפרד ומלא טענות וקושיות כרימון על כל חבריו. וכמאמר מרן הס"ק מלכוביץ' זי"ע, דכאשר רוצים מן השמים להעניש יהודי מטילים בו טענות על הצדיק, ואם רוצים להענישו עוד יותר מטילים בו טענות על החברותא. והתקון

של שלום עם חבריו בפורים הוא ע"י משלוח מנות  
 להרבות הריעות והידידות עם כל אחד ואחד.  
 זכנו יש בפורים ענין שלם עם עצמו. שתפקיד  
 היום מחיית עמלק בסור מרע והדר קבלוה ברצון  
 בעשה טוב. וגם בזה נאמר דחייב לבסומי עד דלא  
 ידע בין ארור המן לברוך מרדכי. וכאשר אדם אינו  
 שלם עם עצמו בבחי' מאה"כ (תהלים לח) אין שלום  
 בעצמי, או בעוסקו בתורה ועבודה הוא בבחי' ברוך  
 מרדכי, ואילו בעת עוסקו בענינים הגשמיים ושקוע  
 בתאוותיו החומריות הריהו בבחי' ארור המן. וכמאמר  
 מרן אדמו"ר בב"א זי"ע עה"פ דברי ריבות בשערך,  
 היינו בשערים הפנימיים שלך, האברים החומריים  
 משוקעים בתאוות הגשמיות ואילו הנשמה חלק א'  
 ממעל תובעת ומייסרתו על כך. ובפורים חייב איניש  
 לבסומי עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי,  
 שמכח הפורים לא יהיה הפרש אצלו בין אם עוסק  
 בעניני תורה ועבודה או שעוסק בענינים הגשמיים,  
 כי מלאה הארץ קנייניך, כמאמר הרה"ק המגיד  
 ממזריץ' זי"ע, שהעולם מלא בקנינים שאפשר על  
 ידם לקנותו ית'. כמו שאפשר לקנותו ע"י תורה  
 ועבודה, כך אפשר לקנותו בשעה שעוסקים בענינים  
 הגשמיים ומאמינים שהכל ברא לכבודו, שאז מגיע  
 האדם לשלימות עם עצמו. ופורים הוא היום המסוגל  
 לכך לחולל ביהודי מהפכה כללית בבחי' הדר קבלוה  
 ברצון, שההארות הגבוהות האלו יורדות מדי שנה  
 בשנה. ואם ביום הכפורים דרושה עבודה ויגיעה  
 רבה באתעדל"ת להמשיך הארת היום הקדוש, הרי  
 בפורים זה נשפע באתערותא דלעילא אפילו בלא  
 הכנה. שהיום מסוגל שיהודי יוכל להיות שלם עם  
 עצמו ועי"ז יהיה שלם עם חבריו ויגיע להיות שלם  
 עם בוראו.

ופוד בכלל חייב איניש לבסומי בפוריא עד  
 דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי. והנה כאשר  
 אדם מתבונן בסדר הנהגת הבריאה הריהו עוסד נכון  
 ואינו מסוגל לקרב אל שכלו את דרכי ה' הנסתרים,  
 בראותו כי הנה אלה רשעים ושליי שלום השגו חיל,  
 ואת גדל והסתרים והחסכות הן בעניני הכלל הן  
 בעניני הפרט שידע איניש בנפסיה גדל והסתרי.  
 ובפורים חייב איניש לבסומי עד דלא ידע בין ארור  
 המן לברוך מרדכי, שיכיד שהכל ברא לכבודו, עד  
 דלא ידע כמי צומח קדוש השם גדול יותר אם בארור  
 המן או מברוך מרדכי. כמו שנתגלה בפורים  
 שמכחות הס"א הגדולים ביותר יצא כזה קדוש  
 שם שמים. וכן מצינו בפרשה דכ' ופרעה הקריב,  
 ואח"כ שהקריב לבן של ישראל לאביהם שבשמים.  
 שמתוך שיא החסך שהיה במצרים צמח הגילוי הגדול  
 של קרי"ם וגילוי שכינה שראתה שפחה על הים  
 מה שלא ראה יחזקאל הנביא. ועד"ז מהמן הארור  
 הס"ם בעצמו, יצא קדוש שם שמים כזה שקיימו  
 וקבלו במדרגה יותר גבוהה ממעמד הר סיני. מכל  
 זה למדים שהקב"ה מסבב הסיבות והכל ברא לכבודו  
 גם את מה שנראה כארור המן. וזהו חייב איניש  
 לבסומי בפוריא, מפורים מסוגל יהודי להשתכר  
 מהתופעות הגדולות שהראו מן השמים, כי בשעת  
 שיא השיאים של שפל המצב מגלה הקב"ה גילויים  
 גדולים כ"כ. ועד שבכל התקופות של עם ישראל  
 לא הגיעו למדרגה הזאת של הדר קבלוה ברצון,  
 אלא דוקא מתוך תכלית שפל המצב בימי הפורים  
 הגיעו להדר קבלוה ברצון. וזה שייך לכל יהודי,  
 שגם בהיותו בתכלית שפל המצב מסוגל להגיע  
 למדרגה הגבוהה ביותר של הדר קבלוה ברצון מכח  
 הפורים.